

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§.9. Confessarius pœnitentem de periculis educat occasionibus, sicut Moyses populum, vt illum de Pharaonis seruitute liberaret.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](#)

Perior i si David sanctitate adeo robustus, ieiunij, vigilijs & continuis ita muneras orationibus, cor passus est iaculo transfodi, quod Bathsheba pulchritudo à tanta intercapidine illi immisit: quid vis ut de te credam epulone, libidinosa, qui prorsus omne ignoras mortificationem, orationem, & ieiunium illigae accedis adeo proxime: iico (monet D. Aug.). Nemo se falsa securitate decipiat, nemo de viribus suis periculose presumat, sed audiat apostolum dicendum: Fugite fornicationem.

D. AM³³ Proequitur D. Ambros, hoc argum, contra Apolo. Gentiles disputat exaggeranter Davidis peccatum, vnde & Christum vili faciebant vipeo David.³⁴ David non liberet, sed excusat. Primo Rex erat, & potestate fulgens: vnde de facili quid XVI. quid solebat obtinebat. Secundo habuit occasio Malice, nem & in illa quis stetit iniustus? voluit Deus, rū in. inquit ille, ut nostra patet natura, cui in occurrunt sionibus lapsus est quasi communis Lubricam omnino: igitur videamus ad vitia potestatis Eccl. nos adulterias, terasset David alieni iustori, federatis patet. est. iugum nisi nudam & levantem mulierem de domus sue interioribus vidisse. Et video bene scriptū est: non intendas in mulieris speciem & non concupiscas mulierem, mulierem non aspicias, mulierem concupiscere enim ex aspectu oritur concupiscentia. Nemo enim diu sorit est Eccl. 26. nos mā sātum hoc sententia difficulte indicatur: etiam sancti Salomonis proverbiis impossibile indicatur est, qui suo doctus exemplum sit. ligabit quia ignem in sinu suo, & vestimenta non comburet: vel ambulabat quis super carbones ignes, p. des autem non cibures. Causa ergo tua, Eccl. Quid mirum, quod ego iudicem hoc difficile, quod Salomon indicauit impossibile, & scilicet miraculo fieri non posse: sicut in iuueniis Babylonis, quos ignis non consumpsit. Ad huius confirmationem explicit idem D. Amb, illud de psalterio. Tu mandasti mandata tua cufos dirimir. Si tibi oranti, bonisq, intento operibus laqueum parer diabolus in via has quā ambulabam abscondereunt laqueum: quid aget in precipitiis, nolirecedere de via, si in via ambulans vix turris es à latrone, quid facies si te vaganter extra viā innenerit? dirigantur gressus tui, Eccl. Fuge occasionsi si mens tibi sit, vitare pericula, tutoque ambulare.

§. 9. Confessarius penitentem de periculis e-²⁵ ducat occasionibus, sicut Moses populum, ²² vt illum de Pharaonis servituie liberaret. ²²

Hinc colligant confessarii: quod in principio prelibavimus, de felicitate promissis fidant penitentis licet iuramento confirmatis, si in eadem peccati & ruinæ suæ permanentes occasione: si hic non omnino se subtrahat à frequente domus illius mulieris in qua cecidit: & alter de taberna lusotia in qua anima passus est naufragium: & alter de contractibus, quibus habendi accreuerit cupiditas, & bona detinet aliena. Confessarii, incumberet constantem imitari Moysi resolutionem, quem Deus sibi ministru elegit, quo populu suum de dura Pharaonis potestate védicaret. Crudeliter nimis seruitute Dei populu tyrannus hic opprimebat, cui dare negabat libertatem suauioribus à Deo rogatus verbis, vt Egyptus decederet illi in desertu sacrificatus: quo circa opus fuit cū illo, ageret asperius, vno alteriore flage lo pertevert: aquas inquit in sanguine, ranas producit ut excreendas ita coxantes, vt in mensis, quibus accubebat infilarent: quinimum in lodos & lacu. Etli stragulas penetrarent nec requiem conceperent dormendi: initio illi velut raro indo- mito muscas adeo graues venenosas & pernici- ces vt aculeo suo morte inferrent, his plagiis undeque prostritus Moysè vocat, ante; et ea Moy- ses: tribuō libertatem quā populus hic Deo suo sa- cra faciat, eq; seruata; veritatem ea cōditione, ut hec sicut in Egypto, nec de terra hac mea dis- sedant. Ita sacrificante Deo vestro in terra hac: nō ita, res, dicit Moses, non enim immolabitus sacrificiū Deo nostro placitum & cōtinuum in terra hac: etenim sacrificia nostra offendunt Aegyptios, qui mil: nos impudent obstatulis, ligatur quod felix faustus fit, att Pharaon vobis per- mitant, quatenus de terra hac proficieamini in deserta sacrificaturi, porro hac conditione, ne longius abeat, sed eo modo, vt vos citius in Aegyptum possim reducere. Ego dimittit vos ut sacri- ficiū Domino Deo vestro in deserto: veritatem longius ne abeat. Nec hoc quidē replicat Moy- ses: vt enī cōgruus sit ingressus noster quo Deo littaturi pergitus, ad minus triduano nobis hinc est itinere discendendū: viā trium alterū ibimus, in solitudinē. Huic obstitit Pharaon, Causa tibi ref. pōdet Moses: flagella multiplicabitur & prēter iam recepta, mittet tibi Deus locusta que capiōs, ²² vincas,

Hieron. Bapt. de Lanuza Tom. III.

S l l l vincas,

vineas & arboreos depascatur, nec quidquam vi-
 ride relinquat, his minis Egyptii percelluntur
 qui præcedentes minimè curaverant plaga,
 vnamimes conuenient Pharaonem, Domine mi-
 Rex, huius hominis annus postulatis : fini-
 nus, omnes peribimus. Et hoc ego preauguro,
 ait Pharaon, huc aduocate Moysem quem præsen-
 tem sic interrogat : *Quinam sunt, qui itur i sunt*
 & de terra protecturi Deo vestro sacrificari?
 respondet Moyse : *Cum parvulis nostris & fe-*
*nīribus pergemus, cum filiis & filiabus, cum ovi-*bus & armentis.* Cui rursus Parao. *Sic Domi-*
nus sit vobis eum, quemodo ego dimittam vos. &
parvulos vestros. Intendebat sibi retinere filios
 vel armata in terra sua quod à parentes obligaret
 ad remeandum, te igitur Deus conseruit inquit
 Moyse, si ego fecero quod à me peris, immo
 potius flagella durius te populum examina-
 bunt. Incredit locusta qua rotam devoravit
 terram quam securæ sunt tenebrosam horribili-
 les & palpabiles ut Egyptii fæse de loco suo
 mouere nequievint, iteratè Moysem renocat
 Pharaon, perplacet, annuo postulatis, abiit, &
 sacrificare Deo vestro viri omnes, & cum par-
 vulis vestris : veruntamen hic armata vestra
 relinquere, quibus mihi satishet & ratio est: quia
 sibi persuadebat, quod cam ob causam civili re-
 pedaret ea questuris: *Ite sacrificare vobis nō posse:* *que*
tantum vestra & armata remaneant; *parvuli*
vestri eant vobis eum. Nec his affectior, inquit
 Moyse: nec enim de terra hac migrabimus, si in
 ea quicquid reliquerimus idcirco hac ultima
 sit resoluio: talis esse debet excessus noster, ut
 nihil omnino reliquamus nedium homines, aut
 aliquid maiorum momentu: sed nec ouicula mi-
 noris vngulam: hoc etenim, ex mente D. Augu-
 sti Exo. 13. Stini, hac verbo significant: *Cum si gregos per-*
gant nobis eum, nec remanebit eis vngula.
 Tom. 3. In hoc modo agendi liquido describitur Pha-
 raonis infernalis agendi modus cum peccatori-
 bus, quos peccatis quibusdam singulatibus sibi
 retinet captivos: te, quem à duobus, tribus imò
 decē annis in concubinatu tenet subiectum: &
 quamvis de illo sponderet egressum, numquā
 tamen realiter excessisti: alterū, quem à multo
 tempore sibi subiecit, bonis irretiū alienis: quā-
 uis enim crebro promiserit eorum restitucionem,
 numquam tamen eam opere cōpleuit, vocat te
 Deus, ut ex misera hac egrediaris seruitute, cīq;
 proponas operibus poenitentia sacrificare, tibi
 acclamat nunc exterius per predicatorēs, qui te
 flammis aeternis, & ignibus perierent sempiter-
 nis: nunc internis vocibus quibus propria te re-
 prehendit cōscientia, tuā tibi perditionē repræ-
 sentat: quodq; tibi mors posuit inopina percellere,
 & hic manc sereno sanus asurgens nocte incur-
 reres semperā: tempus ad eis quadragesima
 quo te ad Deū connertas, quē sic contra omne
 rationē offendisti, tibi quidē Satā respondēbit,
 sit ita: cōuertere ad Deū, tua cōsciēte peccata, sa-
 crificū illi offer penitētia: verū tamē Sacri-
 fice Deo vestro in terra hac, Manc in eius do-
 mo, vel illam in tua habeto: hoc etenim pecca-
 to non impunitur: quod si confessario hit non
 sit satisfactum, nec admiserit conditionem,
 addet & dicet: fausto hinc abeas omne: sed ne
 longius progrederis. Ita verū tamē longius ne
 abeas, sit hoc ita, vt illam tamen videas pos-
 sis, & illa domu tua accedere fieri namque
 hoc posst inoffeso Deo: quod si hanc Confes-
 sario non sufficiat: egredere & abi, sed rema-
 nere potest aliquid: non illam videas sed rema-
 neant scedula, verborū nootia, muscula sue
 ad vestitum, sic ad delitias, at illi, & ab illa
 tibi mittenda, nec enim hoc videtur esse posse
 inconveniens. His tibi perplacat Pharaon infer-
 nalis: quia cum quodam remaneat occasio sibi
 non persuaderet, te illi crepium: nec hoc quidē
 constantia Confessarius, vt alter Moyse: *Nec*
vngula remanebit, nec vestigium, nec dominus
illius limen, porro, nec per eius plateam vel se-
mel transeat, vel pedem eo inferat: si namque
quidquid hac in Egypto reliqueris secutus est
iste Phareo quod ad illam reuerso tibi manu
iniecit quo te cadere premat seruitute & cap-
tiuitate detineat.
 His intende Patres Confessarii, nec pñnit.
 tū fidē promissionibus: si namq; illis conce-
 dat, vt vel minima remaneat occasio ne cre-
 diderit eos esse securos. Non absolut com
 Confessarius, qui occasiones non vitaverit, su
 mat experientiam Dei Duciis Iehu: hunc elegit
 Deus vt familiam euerteret impii inimici sui
 Achab, occidit illum, & cognitā eius potestate
 subdit regni Achab, fæse illi submittet velle
 demonstrāunt: quo circa novitum illi mitunt
 in hac verba. *Seruit trius sumus, quicumqueius*
feris, faciemus, nec confundemus nobis regem,
quicumque tibi placent, sae. O quam præ-
ternum obediemus tibi quantam subiectiōnem?
 Rescripsit autem eius littera, dicens: *Si met' es tu* ^{4. Reg.}
 & obedi' sis mihi, tollite capita filiorum Domini ^{10.}
 vestri & venite ad nos hac eadem loca etas in
 lezakel. Quæ verba, & quæ cōgrua optimo Cō-
 fessario*

cessario dispositio. Simili obeditis & estis ita subiecti, pro te ostenditis, hanc probare submissionem & obedientiam: primo tollite capita filiorum impiissimi Regis Achab, & tunc redite ad me, ut vos absoluam. Capita peccatorum tuorum, tollite occasiones illas ex integrō & omnes quidem aferre, ut nec vna remaneat: & hoc modo discemus verum vera fuerit vestra submissio, dolor efficax, nec sita penitentia. Vade & abige mulierem, quam tuc habes liberam dispositionem ad sceleram, quibus Deum offendis: omnino tolle eius domes ingrellum: male parta restitu que contractibus iniquis & usuris tibi comparasti, famam illi restitu, cui illam detractor abstulisti, expelle rancorem, & malam, quā ferues in fratrem tuum, voluntatem: tem: Hoc peccati caput est illud radiciter euclles. ¶ venite ad me, donec Confessorio in hoc plenē sit iustificatum nequaquam impetratabant solutionem.

¶ 10. Predictum confimat matur historijs notatus dignis SS. Iacobi & Martiniani Anachoritarum.

¶ 26. **H**inc SS. Patres damnarunt religiosos illos & Ecclesiasticos frequentantes communicationem cum mulieribus, quique volebant illis cohabitare tractatus conserbantes particulares: *quod feminis viris non cohabitent*: vi patet in D. Chrysostomo Cypriano, D. Nicetos Augustino, D. Ambrosio: & rationem dant D. Greg. Nazianz, in quibusdam versiculis assertis.

tract. Ex. Nec tuus est rapido stipulam coniungere flamma horiat, ad Nec tuus est Monachus iuxta a puella viro, Virgin. p. Alioquin recureret hic miraculu Moyli de rubore ardeuri & non combusto. Ne mihi obiecceris: sanctus est, in oratione freques carnis fux mortificator nec enim illam tam aperie mortificauit atque Apostolus, nec erit illi sanctitate compar, nec rauta gratiarum affluit abundans, qui tamen timore percellitur perpetuo, qui licet occasiones subterfugere, dum tamen minus cogitat, ardorem sensit concepisco que nimis torquebatur, quoq; diabolus cum perdere conabatur. Vide aliam legem in membris meis repugnantem legimentis mea &c. Simulus carnis mea qui me colaphizet.

Rom. 7. 23. Cor. 12. 7. Mira sunt & obstupenda que legimus in historiis Sanctorum & Monachorum quos strikil-

ma mortificatio reddit celeberrimos ex quibus Deus volgit docere nos, quā vīcere cantionē debemus. Mortificationem intellige D. Iacobi Anachorita, cuius historiam conserbit Simon Metaphr, vir hic Sanctissimus calcato Exemplā mundo, in speluncam se abdidit, in qua quindecim pergit annos in solitudine, asperrima Anachoritonitā & continuo fercens orationem tantas illas, hic à Dō meruit gratias, ut non vulgaria Apud Simeon patrī ederet miracula, constans in hac via regula 30, persistit annis & pro sanctitate incremento, crescebat & signorum multitudine, ad stuporem totius valuerūt. Occupauit diabolus corpus puellæ cuiofidam longe inde distans, & saepe licer exorcismis ad extum compelleretur, nullatenus tamen voluit obediare: sed multis post diebus cepit cacadimon monachum illum sanctum inclamare, quasi illi esset, cuius solius sanctitatem veteretur, interim non nisi ruinam eius, easumque intendebat. Proponunt parentes filiam ad sanctum adducere Anachoritam, ut de facto adoxerunt, quo rogante pro illa & insufflante contra Satanam ad excessum cum compulsi: puella liberatur, & ipse de hoste triumphat, offendens plus se posse unico orisflat: quā tota inferni potentia. Parentes autem veriti diabololi regresum in filia sua corpus, obnoxie regārunt, ut ad maiorem securitatem apud illum biduo vel triduo remaneret. Preces eorum admisit vir sanctus: sed quam primum illa solus cum sola morabatur, mouit illi diabolus bellum adeo crudele media puella pulchritudine: ut continebat flamas in eo succenderit concupiscentia, ut Dei timoris obliuus suamque postponens carnem, omnem suam perdidit vitæ sanctitatem: etenim puellam ad illicita prouocat, & cum illa stuprum committit in illico diabolus, quem ex hac parte prostrauerat, reddit, ut ex altera illum bello lassellat: proponit illi honoris sui iacturam, nisi iam violatam interficiat, diceretque parentibus filiam requirentibus, quod illa iam pridem discessisset. Occidit illam, & sepeluit: iterum recurrat malignus illi spiritus, & ad laqueum excitat desperationis criminis illi obiciens exortitatem qui dum de primo peccato peccare debuisset, alterum addidisset multo surius, idque ita vivaciter, ut ad extremum illum compulerit desperationis; iamque iacta foister alea, nisi faustissimo omne monachum offendisset, à quo ad penitentia lamenta

S 552 prouocat